

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תיק חיצוני: 13-06-37192-06 ד.י. נ' ל.י.

בפני כבוד השופט בן שלו

ד.י. - בעצמו

תובע

נגד

ל.י.

ע"י ב"כ עוה"ד פופליקר לוטר

נתבעת

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

לפניי תובענה לפסיקת מזונות שלושת ילדי הצדדים: נ.ש.י יליד 27.3.97 (כבן 20 ו-3 חודשים), י.י. ילידת 30.6.99 (כבת 17 ו-11 חודשים), ש.י. יליד 9.2.01 (כבן 16 שנים ו-4 חודשים) (להלן: "הילדים"). התובענה הוגשה באמצעות אביהם כלפי אימם.

כתב התביעה הוגש ביום 18.6.13 עת היו ילדי הצדדים כולם קטינים.

ברקע הדברים יצוין, כי עובר להגשת תובענה זו הגיש האב ביום 6.6.13 תובענה למשמורת הקטינים-תמ"ש 12083-06-13.

ההליך שלפניי נפרש על פני כארבע שנים, בין היתר, בשל בחינת סוגיית משמורת הילדים, במסגרתה הוגשו תסקירים על ידי שירותי הרווחה וחוות דעת מומחה, אשר מונה לבקשת האם מטעם בית המשפט.

במרוצת הזמן, מטבע הדברים, הקטינים גדלו. נ.ש.י הפך בגיר, הקטינה י.י. הינה על סף גיל בגירות ולקטין ש.י. כבר מלאו 16 שנים.

תובענת האב למשמורת הוכרעה ביום 28.2.17 עת על יסוד הסכמת הצדדים נקבעה משמורת הקטינים י.י. ו-ש.י. אצל אביהם התובע ונותרה להתברר סוגיית המזונות דכאן.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תיק חיצוני: 13-06-37192-ד.י. נ' ל.י.

רקע והליכים

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
1. הצדדים נישאו זל"ז כדמו"י ביום 13.8.96 ומנישואיהם נולדו להם שלושה ילדים, כאמור. הצדדים התגרשו זמ"ז ביום 29.6.08 במסגרת הסכם גירושין שקיבל תוקף של פסק דין בבית הדין הרבני ביום 18.5.08 (להלן: "הסכם הגירושין").
 2. יצוין, כי על פי הסכם הגירושין משמורת הילדים נקבעה בידי אימם והאב חויב בתשלום מזונותיהם בסך 2,300 ₪ לחודש.
הנתבע פתח בהליך שלפניי על רקע מעבר הילדים להתגורר עימו בשנת 2013.
 3. בכתב התביעה עתר התובע לתשלום למזונות הילדים בסך של 10,105 ₪ הכוללים הוצאות מדור ואחזקתו.
 4. בהחלטה שניתנה בדיון מיום 31.3.14 חויבה האם לשאת במזונותיו הזמניים של נ. ש.י על סך 1,800 ₪ לחודש והחל מחודש יולי 2014 (עם הגיע הבת י.י. לגיל 15) חויבה האם במזונות כל אחד מהילדים נ.ש.י. ו-י.י. בסך 1,200 ₪ לחודש ובסך הכל בסכום של 2,400 ₪ לחודש. הנתבעת לא חויבה במזונות זמניים עבור הקטין ש.י. שהיה באותה עת בן כ-13 שנים. החלטה זו נסובה בין היתר על הערכה לכאורה של נתוני השכר של ההורים. של האם, בסך כ-10000 ₪ לחודש על פי תצהיר משלים שהוגש קודם לכן; של האב, בסך כ-5,500 ₪ נטו בתוספת קצבת פנסיה בסך כ-1700 ₪ לחודש, על פי תצהיר משלים שהגיש קודם לכן.
 5. התובענה הועברה לטיפולו בחודש אוקטובר 2015. יצוין, כי התובע, שהיה מיוצג במשך מרבית ההליך, בחר בסמוך לשלב שמיעת הראיות לייצג את עצמו.
- עוד יצוין, כי תחת דיון שמיעת ראיות שיועד להתקיים ביום 28.2.17 שנדחה מהטעמים שפורטו בהחלטתי בו, התקיים דיון בשתי התובענות במסגרתו ניתן, כאמור, פסק דין בתובענה למשמורת על יסוד הסכמת הצדדים, באופן שנקבעה משמורת הקטינים י.י. ו-ש.י. אצל אביהם התובע.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תיק חיצוני: 13-06-37192-06 ד.י. נ' ל.י.

- 1
2 בנוסף, הצדדים הגיעו באותו מעמד להבנות כי התסקירים וחוות דעת המומחה שהוגשו
3 לתיק המשמורת יהוו חלק מחומר הראיות לבחינת סוגיית המזונות.
4
5 במסגרת דיון שמיעת הראיות שהתקיים ביום 12.3.17 נחקרו העו"ס לסדרי דין והמומחה
6 שמונה מטעם בית המשפט, ד"ר אהרון פלשמן וכן נשמעו עדויות הצדדים עצמם. לאחר
7 מכן, הוגשו סיכומי הצדדים בכתב.
8
9 משכך, בשלה העת להכריע בתובענה.
- טענות התובע**
- 10
11
12 6. לטענת התובע, מעבר הילדים להתגורר עימו בשנת 2013 נבע מהתנהגות הנתבעת לאחר
13 שחוו לדידו, הזנחה, נטישה והשפלה מצידה.
14
15 7. התובע יוצא חוצץ כנגד חוות דעתו של המומחה בטענה שהינו מגמתי, ולצד זאת שולל
16 התובע מסקנת המומחה בדבר הסתת הילדים כנגד הנתבעת.
17
18 8. התובע טוען, כי הוא מכיר בחשיבות דמות אם בחייהם של הילדים. לדידו, חידוש קשר בין
19 האם לבין הילדים תלוי בשינוי גישה שעל הנתבעת לעבור בהתנהלותה מולם.
20
21 9. לטענת התובע, מצבה הכלכלי של הנתבעת טוב משלו, בין היתר, נוכח גובה שכרה ובהיותה
22 בעלת דירה, לאחר שוויתר על חלקו בדירה המשותפת במסגרת הסכם הגירושין.
23
24 10. בנוסף טוען התובע, כי לשם דאגה לרווחתם של הילדים הוא נאלץ לעבוד בשלוש משרות
25 שונות ומשתכר כ-9,000 ₪ בחודש שאינם מספקים לכלכלת הילדים עד כי הוא נאלץ לקבל
26 תמיכה כלכלית מבני משפחה.
27
28 11. במסגרת סיכומיו, התובע עותר לפסיקת דמי מזונות רטרואקטיבית, ביחס לפרק הזמן שבין
29 הגשת התובענה עד לפסיקת דמי המזונות הזמניים. בנוסף, עותר התובע לדמי מזונות עבור
30 הבן נ.ש.י. שבגר עד לסיום שירותו הצבאי, בניכוי החודשים בהם קיבל מזונות זמניים בחיוב
31 יתר; למזונות עבור הבן ש.י. עד לסיום שירותו הצבאי; ולדמי מזונות עבור הבת י.י. עד
32 הגיעה לגיל 25 שנים לאור מצבה הבריאותי כסובלת מאפילפסיה.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תיק חיצוני: 13-06-37192-06 ד.י. נ' ל.י.

- 1 עוד עותר התובע לחיוב הנתבעת בהשתתפות שכר לימוד אוניברסיטאי לילדים, לכשילמדו.
2
3
- טענות הנתבעת**
- 4 הנתבעת עותרת לדחיית התובענה. טעמיה של הנתבעת נוגעים לשלושה מישורים. האחד,
5 התובע לא עמד לדידה בנטל ההוכחה להוכחת תביעתו. בהעדר אינדיקציה לצרכי הילדים
6 ולגובה הכנסת התובע לא ניתן לטענתה להידרש לשאלת חיובה במזונותיהם של הילדים.
7
- 8 השני, נעוץ בממצאי חוות דעת המומחה והתסקירים שהוגשו המלמדים על ניכור של
9 הילדים מהנתבעת והסתה קשה שלהם כנגדה מצד התובע, עד כי הילדים אינם בקשר עימה
10 כלל ועיקר. מטעם זה לדידה, על התובע לשאת בתוצאות מעשיו ולא יהא זה ראוי והוגן כי
11 תחויב בפרנסתם של הילדים אף לא מדין צדקה.
12
- 13 המישור השלישי, נוגע ליכולותיה של הנתבעת שלטענתה ידה אינה משגת על פי מבחני
14 החיוב לזון את ילדיה בצרכים שמדין צדקה. הנתבעת טוענת כי מאחר שאינה אמידה יש
15 ליתן לה זכות קדימה לפרנסת עצמה.
16
- 17 הנתבעת עותרת בסיכומיה להשבת דמי המזונות הזמניים שחויבה לשלם עבור הילדים נ.ש.י.
18 ו- י.י. במהלך ניהול ההליך, לכל הפחות מהתקופה בה הילדים ניתקו עימה קשר, דהיינו,
19 שלהי שנת 2014 ולהשבת תשלום שכר טרחת המומחה בו נשאה, כמימון ביניים.
20
- 21 עוד עותרת הנתבעת להשבת דמי המזונות הזמניים ששילמה בחיוב יתר עבור הבן נ.ש.י.
22 לאחר שהפך בגיר.
23
- הדין החל**
- 24 הצדדים לתובענה הינם כולם יהודים. סעיף 3(א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות)
25 התשי"ט – 1959 (להלן: "החוק") קובע כי מקום שחלות הוראות דין אישי על צדדים
26 בעניין מזונות קטינים, לא תחולנה הוראותיו של החוק האזרחי. משכך, הדין החל בעניינם
27 של הצדדים הינו הדין העברי.
28
29
- 30 על פי הדין העברי, החובה לספק את צרכיהם ההכרחיים של הילדים מוטלת על פי דין
31 במלואה על האב. חיובה של האם במזונות עשוי לקום אך מדין צדקה, אך בהתייחס
32 לצרכים נוספים שהינם מעבר לצרכים ההכרחיים של הקטינים ובהתאם ליכולתה הכלכלית

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תיק חיצוני: 13-06-37192-06 ד.ג. נ' ל.ג.

1 בהשוואה ליכולתו של האב (ראו: ע"א 210/82 גלבר נ' גלבר, פ"ד לח(2) 14 (1984). כן ראו:
2 מיכאל קוריאנלדי דיני אישים, משפחה וירושה – בין דת למדינה מגמות חדשות 119-123
3 ((2004)).

4
5 כד, בין היתר, נקבע בפסיקה:
6 "לגבי המזונות מן הדין, האם פטורה מהם (חלקת המחוקק, אבן העזר, פב, ס"ק יב [ב]).
7 אך לגבי הצדקה שווים האב והאם, שהרי זוהי מצוות עשה שלא הזמן גרמה, ושווה בה
8 דינה של אישה לדינו של גבר, ובלבד שנתקיימו בה המבחנים לגבי חיוב הצדקה - דהיינו,
9 שיש יכולתה לתת צדקה" (ראו: ע"א 591/81 פורטוגז נ' פורטוגז, פ"ד לו(3) 449 (1982)).

10
11
12 19. בהתייחס לקטינים שמלאו להם 15 שנים, שכל החיוב של שני ההורים במזונותיהם הוא
13 מדיני צדקה הן בסיפוק צרכיהם ההכרחיים ועד לרמה לה הורגלו, הרי שדין בשאלת חיובה
14 של אם יחול רק כאשר ידה של האם משגת מעבר לפרנסת עצמה. דהיינו, רק כאשר האם
15 אמידה, אם מנכסיה או מעבודה ומצבה הכלכלי שפיר וזאת בתנאי שאין לילדים היכולת
16 להתפרנס משל עצמם (השוו: ע"א 4523/90 קהאן נ' קהאן מה (5) 529, 531, ע"א 239/85
17 עמיצור נ' עמיצור מ(1) 147, 151, ע"א 393/83 דלי נ' דלי פ"ד לח (3) 613,616).

18
19 20. בענייננו בהתחשב בגיל ילדי הצדדים, הדין נסוב סביב שאלת חיובה של הנתבעת במזונות
20 ילדיה מדין צדקה. הנתבעת כאמור, חויבה בתשלום מזונות זמניים לילדים נ.ש.ג. ו-י.ג.
21 החל מחודש מרס 2014 על פי ההחלטה מיום 31.3.14.

דיון והכרעה

22
23 לשם הכרעה בסוגיה, אבחן תחילה את הכנסותיהם והוצאותיהם של הצדדים.

הכנסות הנתבעת והוצאותיה

24
25
26
27
28
29 21. הנתבעת עובדת החל מחודש ינואר 2014 במשרה מלאה בXXXX בתפקיד XXX כ-9 שעות
30 ביום. שכרה עומד בממוצע על 11,254 ₪ נטו בממוצע (על פי 3 תלושי שכר לחודשים 10/16,
31 12/16 עד 1/17 שצורפו לתצהירה המשלים מיום 20.2.17). לשם השוואה יצוין, כי שכרה

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תיק חיצוני: 13-06-37192-06 ד.ג. נ' ל.ג.

- 1 החודשי הממוצע בגין תקופה קודמת בקשר לתלושי שכר שצרפה לתצהירה המשלים מיום
2 10.11.14 עמד על כ-11,500 ₪ נטו (עבור חודשים 7/14 עד 9/14).
3
- 4 הנתבעת לא נחקרה על הכנסותיה והוצאותיה. הנתבע טען בפתח חקירתה כי הוא אינו ערוך
5 לשאלות בעניינים אלו. יצוין, כי במסגרת סיכומי התובע העלה תהיות ביחס למצבה
6 הכלכלי, לרבות טענות ביחס לחשבון בנק נוסף שלטענתו ניהלה אך אין בטענות אלו שנטענו
7 בעלמא ובשלב בהן הועלו ומבלי שנחקרה הנתבעת עליהן, כדי לאפשר קביעת ממצאים
8 כלשהם.
9
- 10 22. משכך, האינדיקציה היחידה להכנסותיה והוצאותיה נלמדת מתצהירה. בהתחשב
11 בהכנסתה של התובעת כפי שהוכחה בפניי, הנני מעמיד את הכנסת התובעת על סך שלא
12 יפחת מ-11,250 ₪ נטו לחודש ואת פוטנציאל השתכרותה בשיעור דומה בהתחשב בהיקף
13 עבודתה.
14
- 15 23. ביחס להוצאותיה, התובעת הגישה תצהיר משלים אחרון ביום 20.2.17 ולפיו חשבון הבנק
16 שלה מצוי ביתרת חובה בסך של כ-9,173 ₪ נכון ליום 12.2.17 וכי היא נושאת בהחזר
17 חודשי של כ-820 ₪ בגין הלוואה שיתרתה עומדת על כ-38,770 ₪ (צורפו לתצהיר מסמכי
18 בנק).
19
- 20 24. התובעת על פי תצהירה האחרון מתגוררת בדירה בבעלותה, בגינה היא נושאת בהוצאות
21 אחזקתה (צורפו לתצהירה קבלות מדגמויות בגין תשלום חשמל, מים וארנונה). התובעת
22 הצהירה כי החזרי משכנתא שנשאה בהם בגין דירתה הקודמת הסתיימו. סך כל הוצאותיה,
23 לרבות תשלומי דמי מזונות זמניים הועמדו על ידה על סך של כ-11,292 ₪ לחודש.
24
- 25 **הכנסות התובע והוצאותיו**
- 26 25. התובע נמנע מלהגיש תצהיר משלים עובר לדיון שמיעת הראיות חרף החלטתי מיום
27 13.11.16. תצהיר עדותו הראשית הוגש ביום 22.10.14 כך שלמעשה, אינדיקציה ביחס
28 להכנסותיו והוצאותיו העדכניים ניתן לדלות אך מעדותו וממסמכים שצרף לסיכומיו בכתב
29 (מבלי שניתנה רשות להגשתם). הדברים, לעניין זה, אומרים דרשני.
30
- 31 26. על פי תצהיר עדותו הראשית, שהוגש ביום 22.10.14 התובע עובד כנהג מיניבוס בחברת
32 "XXXX" ושכרו עמד על 6,000 ₪ נטו לחודש, באותה תקופה (לתצהיר לא צורפו תלושי

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תיק חיצוני: 13-06-37192-06 ד.י. נ' ל.י.

- 1 שכר הגם שצוין כי הללו צורפו. מכל מקום, אלו הנתונים העולים גם מתדפיסי הבנק
2 שצורפו לתצהיר).
3
4 לעומת זאת, בחקירתו התובע העיד, כי כיום הוא עובד בשלוש משרות שונות: .27
5 **"...אני מרוויח ב-XXXX כד (כך במקור - ב.ש.) 7,000 ₪ עובד בעוד עבודה מרוויח כ-1,000**
6 **₪ עובד בעוד עבודה מרוויח כ-1,500 ₪"** (עמ' 42 ש' 19-18 לפרוטוקול מיום 12.3.17 (להלן:
7 **"הפרוטוקול")**).
8 למעשה, התובע שלא הגיש תצהיר משלים עדכני, כאמור, דיווח על הכנסותיו הנוספות אך
9 בחקירתו והעיד כי הוא מרוויח בערך כ-9,500 ₪ נטו לחודש (עמ' 42 ש' 23-22 לפרוטוקול).
10 התובע הסתפק בצירוף לסיכומיו של שלושה תלושי שכר בלבד לחודשים שונים ומשלושה
11 מקומות עבודה המצביעים על שכר מצטבר של כ-9,390 ₪ נטו לחודש.
12
13 כבר מנתונים אלה ברי, כי שכרו גבוה, למצער עתה, באופן משמעותי מזה שעל יסודו, בין
14 היתר, ניתנה ההחלטה בדבר חיובה של האם בתשלום מזונות זמניים ביום 31.3.14.
15
16 הדיווח החסר של התובע, שנמנע מלהגיש תצהיר משלים וצרף תלושי שכר ספורדיים .28
17 לסיכומיו מקשה על הערכת הכנסתו החודשית הכוללת ומעלה תמיהות באשר לשיעורה
18 ולהיקף עבודתו.
19
20 עדותו של התובע בעניין מצבו הכלכלי מוסיפה על תמיהות אלה. מחד, התובע העיד כי הוא
21 נעזר בתמיכה של אחרים **"... אני מצהיר שגיסתי אמא שלי וגם חברים שלי עוזרים**
22 **לי...אני מתבייש לספר את זה"** (עמ' 41 ש' 5-1 לפרוטוקול) וכן **"חברים עוזרים לי באוכל**
23 **בכסף בניגוד"** (עמ' 41 ש' 8 לפרוטוקול).
24
25 מנגד, התובע אישר כי נסע לחו"ל עם הילדים בעלות של **"...משהו כמו 15,000 ₪ ל-20,000 ₪**
26 **פלוס מינוס..."** (עמ' 44 ש' 25 לפרוטוקול).
27
28 כשנשאל: **"אתה מצהיר בתצהירי העדות שלך שאתה משתכר בין 6,000 ₪ ל-7,000 ₪ זה**
29 **לפני ההוצאות שהוצאת על הילדים, תסביר מאיפה יש לך כספים איך אתה שוכר בית ב-**
30 **6,000 ₪ מאיפה יש לך לנסוע לחו"ל לשלם עבור המזונות של הילדים מאיפה הכסף אתה**
31 **אומר שאתה רעב ללחם מדובר ב-20,000 ₪ שאתה מצהיר עליהם ?**", השיב התובע: **"אין**
32 **לי הסבר חכם על הדברים האלה"** (עמ' 48 ש' 32-28 לפרוטוקול).

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תיק חיצוני: 13-06-37192-06 ד.ג. נ' ל.ג.

- 1
2 עוד העיד התובע שהוא אינו משלם כיום שכר דירה וכי הוא מקבל הנחה בתשלומי הוצאות
3 אחזקת הבית (עמ' 42 ש' 4 לפרוטוקול).
4
5 מעדותו לא ברור האם התובע מתגורר עם הקטינים בבית בבעלותו אך מכל מקום עולה כי
6 הוא אינו נושא בהוצאות מדור.
7
8 29. יצוין, כי בנוסף על שכר מעבודותיו, התובע העיד כי הוא מקבל 1,800 ₪ לחודש מדמי
9 שכירות של בית של אחיו המועברים אליו (עמ' 42 ש' 28 עד עמ' 42 ש' 3 לפרוטוקול).
10
11 משכך, הנני מעמיד הכנסתו החודשית של התובע מעבודותיו על סך שלא יפחת מ-9,500 ₪
12 נטו לחודש, לבד מכך להכנסתו יש להוסיף 1,800 ₪ שמקבל כך על פי עדותו כאמור, מדמי
13 שכירות של בית אחיו.
14
15 30. באשר להוצאות התובע, בהעדר תצהיר משלים עדכני הרי שגם על הוצאותיו ניתן ללמוד
16 מתצהירו האחרון שהוגש כאמור ביום 22.10.14 שם נקב התובע בהחזר הלוואה בסכום
17 חודשי של 830 ₪ (צורף לתצהיר דו"ח סילוקין). אולם לא נטען על ידי התובע גם לא
18 בסיכומיו, כי הוא ממשיך לשאת בתשלומי הלוואה בתקופה הנוכחית.
19
20 31. התובע טען בסיכומיו כי נטל הפרנסה מעבודה בשלוש עבודות פוגע בו ובילדיו משלא
21 מתאפשר לו לשהות הרבה זמן במחיצתם. לטענתו, מצבו הבריאותי מחריף נוכח עבודתו
22 המאומצת בהיותו סובל מפריצת דיסק ומדלקת פרקים (צורף מסמך רפואי). טענה זו עלתה
23 לראשונה בסיכומי התובע. אולם התובע לא צרף אישור רפואי בדבר מגבלה פיזית המונעת
24 ממנו לעבוד בהיקף נרחב. מעבר לאמור, גם לא מצאתי מקום ליתן משקל לפגיעה הנטענת
25 בילדים בשים לב לגילם ומאחר שהתובע לא הציג כל ראיה לכך.
26
27 סיכומו של עניין, הכנסות הצדדים כפי שהוכחו לפניי מלמדות על שיעור הכנסה דומה.
28
29 מכאן לשאלת צרכי הילדים ושאלת חיוב האם במזונותיהם.
30
31

צרכי הילדים מזין צדקה ושאלת חיוב האם

32

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תיק חיצוני: 13-06-37192-06 ד.י. נ' ל.י.

- 1 כאמור, התובע עתר בכתב התביעה לתשלום מזונות כולל בסך 10,105 ₪ לחודש הכולל רכיב
2 מדור. בתצהיר האחרון מיום 22.10.14 העמיד התובע את סכום המזונות על סך כולל של
3 10,505 ₪ לחודש. 3,025 ₪ עבור הוצאות מדור ואחזקתו (צורף לתצהיר הסכם שכירות),
4 2,880 ₪ עבור הבן נ.ש.י., 2,450 ₪ עבור הבת י.י. ו-2,150 ₪ עבור הבן ש.י.
5
- 6 באשר לשיעור המזונות לו עתר, אציין, כי אף בטרם אכריע בשאלת חיוב הנתבעת במזונות,
7 הרי שמדובר בסכום החורג לטעמי מן הסביר ואינו עולה בקנה אחד עם גובה שכרה של
8 הנתבעת. נכונים הדברים ביתר שאת לאור היקף החיוב על פי הדין העברי הנסוב סביב חיוב
9 מדין צדקה בלבד ובהתחשב בכך שעל פי הסכם הגירושין היה על התובע לשלם לנתבעת
10 בשעתו אך 2,300 ₪ עבור מזונות הילדים.
11
- 12 יצוין, כי הוצאת מדור אינה עומדת על הפרק כיום שעה שהתובע העיד כאמור שהוא אינו
13 נושא בתשלום דמי שכירות (עמ' 42 ש' 4 לפרוטוקול). אינדיקציה עדכנית באשר לגובה
14 הוצאות אחזקת המדור בו מתגוררים הילדים לא הוגשה על ידי התובע שאך העיד כי הוא
15 זוכה להנחות בתשלומים בגין הוצאות אלו.
16
- 17 יש להניח כי צרכי הילדים כפי שהוצהרו על ידי התובע בתצהירו האחרון מיום 22.10.14,
18 עברו שינויים ותמורות בחלוף השנים אך התובע כאמור נמנע מלצרף תצהיר עדכני.
19
- 20 התובע אמנם נחקר בחקירתו בבית המשפט על אודות הצרכים משנים עברו שפורטו
21 בתצהירו אולם סבורני כי המסקנה אליה הגעתי בשאלת חיוב הנתבעת במזונות הילדים
22 אינה מצריכה עוד בחינה דקדקנית של צרכיהם בעבר ובהווה. מסקנתי היא אחת. יש לפטור
23 הנתבעת מתשלום מזונות הילדים מעתה ואילך.
24
- 25 אין חולק, כי הילדים עברו להתגורר עם האב במהלך שנת 2013. במהלך השנים הקשר עם
26 הנתבעת הלך והתרופף עד לכדי ניתוק. הבת י.י. מסרבת לפגוש את הנתבעת, הבן נ.ש.י. גם
27 הוא מתנגד למפגשים עם הנתבעת (ראו: תסקיר מיום 6.1.17) ואילו עם הבן ש.י. מתקיימת
28 לעיתים, כך לדברי הנתבעת, תקשורת במסרונים (ראו: דיון מיום 10.4.16 עמ' 14
29 לפרוטוקול).
30
- 31 הקטינים ש.י. ו-י.י. אף נשמעו בלשכתי ביום 23.3.16. בתמצית אך אציין כי תמונת המצב
32 העולה לאחר המפגש עם הקטינים איננה משנה מן הדברים שפורטו לעיל.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תיק חיצוני: 13-06-37192-ד.י. נ' ל.י.

- 1
2 ממכלול הראיות שהוגשו והעדויות שנשמעו בפניי עולה תמונה מצעררת של הסתת הילדים .39
3 מצד התובע כלפי הנתבעת. בחוות דעתו של ד"ר פלשמן נכתב, כי להתרשמותו לא היתה
4 הסתה של הנתבעת נגד התובע אלא "לדעתי הבדיקה מלמדת על הסתה קשה ביותר
5 ועקבית של ד' נגד ל' ועל אחריותו הברורה של ד. לניכור של ש.י. ו- י.י ואי הגעתם
6 לביקורים את ל'" (ראו: עמ' 28 ש' 17 לפרוטוקול ועמ' 11 לחוות דעתו של ד"ר אהרון
7 פלשמן שהוגשה ביום 17.2.15 (להלן: חוות הדעת)).
8
9 עוד נכתב בחוות הדעת:
10 "ד' לא ביטא שום אמפתיה לגבי הילדים. הוא אינו מסגול לראות כיצד ניכור מהאם יכול
11 לפגוע בהם. אינו מוכן אפילו להרהר על עולם הרגשי של י.י. ו- ש.י. וכיצד הניכור יכול
12 להשפיע עליהם. הוא לא היה מסוגל ציין אף שיחה שהוא ניהל איתם ושמע דבר רגשי
13 אודות הניכור מהאם. הוא רק מייחס להם את הרגשות של עצמו" (ראו: עמ' 11 לחוות
14 הדעת).
15
16 וכן נכתב:
17 "כל הילדים ביטאו קשר שלילי מובהק ומוחלט באופן בלתי מוסבר ובלתי הגיוני לקשר
18 בין האימהות של ל' ובין האפשרות שתהיה לה קשר זוגי. אף אחד מהילדים לא היה יכול
19 להסביר זאת לא מתוך ניסיון ולא מתוך הגיון" (עמ' 12 לחוות הדעת).
20
21 ההסתה של התובע ניכרת גם בהתרשמות הגורמים המקצועיים ממידת שיתוף הפעולה של .40
22 הילדים בהליך. נכונים הדברים הן ביחס להשתתפותם בביצוע הבדיקה שנערכה על ידי ד"ר
23 פלשמן שהעיד כי "האזירה עם הילדים הייתה מוגבלת ומצמצמת מכיוון ששלושת הילדים
24 הבינו את ההתנגדות החריפה של האב לעצם הבדיקה שלהם, שני הילדים הקטינים לא
25 הורשו לדבר איתי שלא בנוכחות גוף שלישי" (עמ' 25 ש' 11-13 לפרוטוקול) והן ביחס
26 למידת שיתוף הפעולה של הילדים במפגשים עם העו"ס לסדרי דין הגב' XXXX אשר
27 להתרשמותה ניכר כעס וזלזול מצידם של הילדים בגורמים השונים בטענה כי הם פועלים
28 לטובת האם (ראו: תסקירים מיום 6.1.16 ומיום 11.1.16).
29
30 ניסיונות לרתום את הילדים לטיפול דיאדי לא צלח כך על פי עדות העו"ס לסדרי דין (ראו:
31 עמ' 30 ש' 19-23 לפרוטוקול). למעשה, החלטת בית משפט מיום 11.8.15 ביחס לזמני שהות
32 של הילדים עם הנתבעת על רקע המלצת ד"ר פלשמן (בתשובתו שהוגשה ביום 16.7.15) לא

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תיק חיצוני: 13-06-37192-ד.ג. נ' ל.ג.

- 1 כובדה. כך, התובע לא השיב לחלק מפניותיה של העו"ס לסדרי דין ומפגשים בין הילדים
2 לנתבעת לא יצאו לפועל (ראו: תסקיר מיום 6.1.17).
- 3
- 4 42. מעדותה של הנתבעת שנשמעה לפניי ניכר כאבה על הריחוק מילדיה, כאב שמלווה לו
5 להתרשמותי תחושה כי נאלצה "להרים ידיים".
6
- 7 כך אמרה בעדותה: ".... כל דבר אצלך היה דרך ביהמ"ש היה ניסיון לעייף אותי רק דרך
8 ביהמ"ש או הוצל"פ אף פעם לא חשבת לבוא ולנסות איך אנחנו יכולים להגיע באופן שווה
9 הכל דרך אלימות איך אתה יכולה לפגוע בי והצלחת לפגוע בי בזה שלקחת ממני את
10 הילדים" (עמ' 50 ש' 29 עד עמ' 51 ש' 1 לפרוטוקול).
- 11
- 12 43. האם אף אפשרה לבן ש.ג. לבחור את מקום המגורים לאחר ששני אחיו עברו להתגורר עם
13 האב "הם חונכו לחיות ולהיות אחד בשביל השני ניתנה לו החלטה הוא רוצה להיות עם
14 האחים שלו ואני לא אפריד בין הילדים הם דם משותף אני לא אפריד ביניהם" (עמ' 50 ש'
15 3-4 לפרוטוקול). להתרשמות ד"ר פלשמן היה זה "מעשה אימהות אצילי מאוד ומתחשב
16 בעולם הפנימי של הילד הגדול, אבל לא הבינה עד כמה ההסתה היא חזקה ובלתי פושרת.
17 בחינת הביקורים עם שני הילדים הקטינים אינני סובר שהיא יכלה לעשות מעבר למה
18 שהיא עשתה" (עמ' 23 ש' 28-30 לפרוטוקול).
- 19
- 20 44. לעומת זאת, לצער שהביע הנתבע בחקירתו על העדר דמות אם בחייו של הילדים לא היה
21 ביטוי בהתנהלותו. היה בידו לתרום לקיום מפגשים בין הילדים לנתבעת אך תחת זאת בחר
22 התובע, כך נראה, לתרום לסיכול הקשר ביניהם.
23
- 24 45. ד"ר פלשמן לא הטיל ספק באהבתו של הנתבע את ילדיו (ראו: עמ' 6 לחוות הדעת). כך גם
25 בית המשפט. יחד עם זאת, בבחינת טובתם של הילדים בקשר יציב ובונה עם האם הנתבע
26 לא נטל חלק, בלשון המעטה.
27
- 28 46. חקירותיהם של המומחה ושל העו"ס לסדרי דין לא קעקעו את מסקנותיהם, ולמעשה, כפי
29 שפורט לעיל, חיזקו מסקנות אלה.
30
- 31 47. הפסיקה מכירה באפשרות לשלול מזונותיו של ילד מטעמים של סרבנות קשר עם הורה, צעד
32 שיינקט, בשל אופיו וחומרתו בנסיבות יוצאות דופן [השוו, למשל: רע"א 3761/10 פלוני נ']

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תיק חיצוני: 13-06-37192-ד.י. נ' ל.י.

- 1 פלונית (מצוי במאגרים המשפטיים ; 15.7.10), ע"א 574//3 חג' נ' חג' פ"ד לח(3) 331,
2 ע"א 4322/90 אדלשטיין נ' אדלשטיין, פ"ד מו(1) 289, ע"א 1880/94 קטן נ' קטן פ"ד מט(1)
3 [215]. הוא הדבר במקרה שלפני.
4
5 48. לנתבע, כאמור לעיל, תרומה לניכורם של הילדים מאימם. הילדים עצמם מנותקים בפועל
6 מאימם פרק זמן ממושך. נ.ש.י. עצמו בגיר, י.י. עתידה להיות בגירה בשבועות הקרובים
7 ו.ש.י. עצמו (כבן 16 שנים וארבעה חודשים) מתקרב לגיל בגירות של ש.י. קבעתי לעיל, כי
8 הכנסות ההורים לכל הפחות דומות, ואף הבהרתי כי תמונת המצב העובדתית באשר
9 להכנסתו של האב מעורפלת, לכל הפחות. אף ספק, אם בנסיבות אלה, ולו על יסוד
10 הצהרותיו של האב עצמו באשר להכנסותיו, ספק אם איננו יכול לכלכל ילדיו כדי צרכיהם
11 לבדו (תמונת מצב עובדתית אשר לא היתה בהירה דיה עת נפסקו המזונות הזמניים).
12 בנסיבות אלה, ובהתחשב בכך שממילא עצם הדיון בדבר חיובה של אם במזונות קטינים
13 הוא מדין צדקה בלבד, איני מוצא מקום לחייב הנתבעת מכאן ואילך במזונות איזה מן
14 הילדים.
15
16 49. ער אני לחיוב הנתבעת במזונות זמניים, כאמור, ביחס לילדים ש.י. ו- י.י. בנסיבות העניין,
17 בהתחשב בעקרון המחילה החל בדין לעניין מזונות קטינים ובין היתר אף על מנת שלא
18 להכביר בתשומות מיותרות על הצדדים כולם, אף לא מצאתי מקום להידרש להשבתם. דמי
19 המזונות הזמניים נפסקו בעניינם עת ההליך היה בעיצומו, עת תמונת המצב העובדתית גם
20 באשר להכנסות הצדדים היתה טרומית, ובמהלכו נעשו ניסיונות בתיווך העו"ס לסדרי דין
21 להבניית קשר בין הנתבעת לילדים, לרבות מפגשים שהתקיימו בין הנתבעת לילדים, גם אם
22 באופן לא סדיר.
23
24 בנסיבות אלה אף לא ניתן לומר שתשלומם של המזונות הזמניים אגב נסיונות להסדרת
25 הקשר, אשר אמנם כשל לבסוף למרבה הצער, איננו מתיישב בראיה רטרוספקטיבית עם
26 הוראות הדין לעניין החיוב במזונות מדין צדקה. אולם משכשל לבסוף הליך ייצוב והבניית
27 הקשר, ונוכח תמונת המצב העובדתית שהתבררה עתה, לא קמה מעתה ואילך עילה
28 לתשלום מזונות עבור איזה מן הילדים.
29
30 50. התעוררה שאלה ביחס למזונות הזמניים ששולמו לתובע על ידי הנתבעת ביתר עבור הבן
31 נ.ש.י. לתקופה לאחר שבגר (תקופה של כ-9 חודשים). אין מחלוקת עקרונית כי הללו אמנם
32 שולמו. יחד עם זאת, הגעתי לכלל מסקנה שאין מקום להורות דבר בהקשרם, בהתחשב

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תיק חיצוני: 13-06-37192-06 ד.ג. נ' ל.ג.

1 בעקרון המחילה שבדין החל לענייננו, כמו גם בשים לב לשיעורם הכולל של מזונות אלה
2 ולהשלכה הכלכלית הפוטנציאלית של הוראה מתחום ההשבה על כלכלת הקטינים ש.ג. ו-
3 י.ג., שמעתה ואילך יישא בה האב לבדו (לעניין זה השוו: תמ"ש (י-ם) 16933/99 ל' ש' נ. ל'
4 י' (מצוי במאגרים המשפטיים ; 30.12.04) והאסמכתאות שם).
5
6 **סיכומם של דברים, התובענה לחיוב האם בתשלום מזונות הילדים, מעתה ואילך, נדחית** .51
7 **בזה.**
8
9 **ככל שאיזה מן הקטינים יחדש באופן מתמשך וענייני את הקשר בינו ובין האם, לא תהא**
10 **מניעה מהגשת תובענה מתאימה, במידת הצורך, גם לשאלת הנשיאה במזונותיו.**
11 **בנסיבות העניין, ובתקווה לשינוי עתידי של פני מערכת היחסים שבין האם וילדיה, כל צד**
12 **ישא בהוצאותיו.**
13 **המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים.**
14 **פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת מלוא פרטיהם המזהים של הצדדים ובני משפחתם.**
15 **בזה הסתיים הטיפול בתובענה. המזכירות תסגור את התיק.**
16 **ניתן היום, י' תמוז תשע"ז, 04 יולי 2017, בהעדר הצדדים.**
17

18 בן שלום, שופט
19
20
21
22
23